

Stichting het
Gehandicapte
Kind

04

Ontdek
de **eerste**
inclusieve
generatie

16

Wij doen
mee met
sport, spel
en op **school**

19

Doneren
voor de
toekomst op
jouw manier

| Magazine over meedoen

| Lente 2025

Buutvrij!

**'Met mijn
vrienden
sporten is het
leukste van
de week'**

Kom maar tevoorschijn!

V

oor je **ligt** ons allereerste magazine. Dat komt op een bijzonder moment. Na een tijdperk waarin onze missie met hart en ziel werd uitgedragen door Henk-Willem Laan, heb ik per 1 maart het stokje van hem overgenomen. Wat een prachtige kans... De afgelopen vijf jaar heb ik bij Stichting Brede Buurtschool van dichtbij gezien

hoe je een verschil kunt maken in de ontwikkeling van een kind. Bij Stichting het Gehandicapte Kind kan ik nóg gericht werken aan een wereld waar alle kinderen samen opgroeien: waar kinderen met en zonder handicap samen spelen, leren en sporten. Want daar gaat mijn hart sneller van kloppen.

Daarnaast: Stichting het Gehandicapte Kind bestaat 75 jaar! Het is indrukwekkend om te zien hoeveel jouw steun al heeft betekend in de levens van kinderen met een handicap. En je blijft onmisbaar! Uit onderzoek is gebleken dat kinderen met een handicap vijf keer vaker worden buitengesloten dan kinderen zonder handicap. Vijf keer...

Ons magazine heet *Buutvrij!* Want het is tijd voor alle kinderen om tevoorschijn te komen uit hun verstoppiek. Veel kinderen met een handicap zijn 'verstopt': ze zitten thuis omdat ze niet naar school kunnen, niet mee kunnen spelen in de speeltuin en niet mee kunnen sporten op de club in de buurt. Zo kunnen ze geen onderdeel zijn van de samenleving. Niet omdat ze een beperking hebben, maar omdat onze maatschappij daar niet op ingericht is. En dat maakt het moeilijker om vriendschappen op te bouwen. Tegelijkertijd missen kinderen zonder handicap de kans om rekening leren te houden met kinderen die andere behoeftes hebben. En om vriendjes met ze te worden.

Hoe dat anders kan, lees je in de verhalen in dit magazine. Verhalen die zonder jou niet verteld hadden kunnen worden, en die mij diep raken. Waardoor ik met hart en ziel aan de slag ga voor onze missie: geen kind zonder vriendjes! ●

Veel leesplezier!

Rebecca Gerritse

Directeur Stichting het Gehandicapte Kind

04

De eerste inclusieve generatie staat op

10

1950-2025 Veel bereikt in 75 jaar

En verder...

- 07** Vince wil ook meespelen
- 08** Tikkiel! Jij bent 'm
- 12** Topsport geeft Kimberly Alkemade controle
- 13** Changing Places Toiletten maken veel los
- 14** Schaatscoach Rianne: 'Kom maar op!'

- 15** Hoe oud-kinder-ambassadeur Merijn zijn plek vond
- 16** Keet, Zhen en Signe over meedoen
- 18** Snel potje korte berichten
- 19** Doneren op jouw manier
- 20** Wie niet weg is, is gezien!

Puzzel mee en win!

Hoeveel verstopte poppetjes tel jij in dit magazine?

Maak kans op 4 entreekaarten voor Beekse Bergen! Ga snel naar **pagina 18** en doe mee. Het avontuur roept!

Op weg naar een *inclusieve* samenleving

Als Joost met zijn dochter van school wegfietst, komt zij straten verderop nog steeds bekenden tegen. 'We grappen weleens, het is net de koningin, iedereen zegt haar gedag. Het is voor ons iets heel moois wat hier gebeurt en we zijn positief verrast. **Haar wereld is een stuk groter geworden.'**

De dochter van Joost heeft een beperking en volgt sinds dit schooljaar inclusief onderwijs op de reguliere basisschool van Kindcentrum Borgele. Het Kindcentrum is een vooruitstrevende plek. Een reguliere basisschool, een school voor speciaal onderwijs en een orthopedagogisch kinderdagcentrum klopten tegelijk aan bij de gemeente Deventer omdat ze alle drie toe waren aan nieuwe huisvesting. Op de stoep bij de gemeente troffen de partijen uit zorg en onderwijs elkaar en ontstond het idee om samen één gebouw te creëren. Een kinderopvang sloot zich aan. En zo ontstond in 2017 Kindcentrum Borgele. Nu is het een plek waar kinderen met en zonder beperking samen onderwijs volgen én van elkaar leren.

Een voorbeeld voor de maatschappij

De directies besloten meteen dat er iemand gevonden moest worden die los van de partijen, zonder belangen, kan faciliteren dat teams en kinderen elkaar vinden. Alle vier hadden ze hier budget voor over. **Huub de Haan** werd algemeen directeur en verantwoordelijk voor een optimale samenwerking tussen alle partners.

Het is één van de succesfactoren van Kindcentrum Borgele: iemand die boven de partijen uitstijgt, kruisbestuivingen ziet, het belang van het kind vooropstelt en ziet waar teams elkaar iets te bieden hebben. Iemand met lef om nieuwe wegen in te slaan.

Zo werd Borgele een centrum waar kinderen met en zonder beperking samen opgroeien en één van de eerste scholen waar kinderen samen onderwijs kunnen volgen, als dat past bij het kind. Hier wordt op alle niveaus gewerkt aan inclusie. 'We hebben onszelf de opdracht gegeven om een voorbeeld te zijn voor de maatschappij en een ambassadeur van inclusie', vertelt Huub de Haan. 'We zijn begonnen met inclusief onderwijs in de kleuterklassen. Uit onderzoek blijkt dat juist die jonge kinderen snel leren. En dat is fantastisch om te zien.'

Meer ontwikkelkansen

De dochter van Joost is op Kindcentrum Borgele in het speciaal onderwijs gestart en kwam na een jaar in aanmerking voor inclusief onderwijs op de reguliere basisschool. In de gemengde kleutergroep gaan momenteel vijf kinderen met en negentien kinderen zonder beperking samen naar school. 'Ik vond het best spannend', vertelt vader Joost. 'Maar mijn dochter is sociaal enorm opgebloeid en krijgt hier meer ontwikkelkansen. En kinderen zonder beperking leren om rekening te houden met kinderen die andere behoeftes hebben. Zo helpen ze elkaar.'

Met de komst van vijf kinderen uit Speciaal Onderwijs De Linde kwam er ook een extra onderwijs-assistent vanuit die school mee naar de reguliere klas. Die extra uren worden voor een deel betaald door een bijdrage van Stichting het Gehandicapte Kind. Dat is niet alleen prettig voor de kinderen die extra zorg behoeven, maar ook de kinderen uit het reguliere onderwijs hebben hier baat bij. Want met zijn tweeën kan je veel meer bieden dan alleen.>>

Hoopvolle stap

Gemeente Deventer heeft Kindcentrum Borgele vanaf de wieg ondersteund. Volgens wethouder **Ilse Duursma** laat dit zien dat een inclusieve samenleving mogelijk is. 'Iedereen moet in de buurt naar school kunnen.

Het inclusieve onderwijs maakt dat kinderen met en zonder handicap ook buiten schooltijd elkaar in de buurt weer tegenkomen, elkaar op straat herkennen en niet meer opkijken van een beperking. Wij zien dit als een eerste hoopvolle stap op de weg naar een inclusieve generatie. Het inclusieve onderwijs hier in Deventer wordt ook gezien als voorbeeld voor andere gemeenten en scholen in Nederland. En ik hoop van harte dat dit zich over heel Nederland uitbreidt. Volgens mij kun je kinderen niet beter gunnen.' ●

Maartje van Boekel, Programma-manager Samen naar School:

'Kindcentrum Borgele was één van de eerste plekken in Nederland waar kinderen met en zonder beperking samen kunnen leren. Mede dankzij onze donateurs is het kindcentrum financieel ondersteund, zodat ze ruimte hadden in tijd en capaciteit om de ontwikkeling naar inclusief onderwijs door te maken. Als voorloper zijn zij een voorbeeld voor anderen. Daarbij is de leidende vraag altijd: wat is goed voor het kind? Hoe kunnen leerkrachten ervoor zorgen dat kinderen zich optimaal kunnen ontwikkelen en dat ouders zich daar goed bij voelen?

Onze donateurs zijn onmisbaar

Het feit dat onze donateurs steunen dat wij inzetten op inclusief onderwijs is geweldig. Het is een enorme rugdekking. Juist op het moment

dat het nog pionieren is, heb je meer financiële middelen nodig om iets neer te kunnen zetten. Inclusief onderwijs is in ontwikkeling: scholen hebben middelen nodig om die ruimte te zoeken, om nieuwe dingen te proberen. Donateurs zijn daarin onmisbaar. Zij zorgen ervoor dat leerkrachten kunnen waarmaken dat elk kind de juiste plek krijgt. Binnen een school voor alle kinderen.

Leren ruzie maken – en het daarna weer goedmaken

Ik geloof heel erg in een inclusieve samenleving, waarin alle mensen oog voor elkaar hebben. Op school maak je vriendjes, je leert er ruzie maken en het daarna weer goedmaken. Een school zoals Kindcentrum Borgele is de start van een inclusieve samenleving. Naast dit soort initiatieven zijn er inmiddels ook meer dan 60 Samen naar School-klassen die we kunnen steunen, dankzij onze donateurs. Zo werken we samen aan een samenleving waar plek is voor iedereen! ●

3 vragen aan...

Vince

Vince (10) is gek op gamen en zijn wekelijkse potje rolstoelvoetbal

'We hebben getraind met de profs van Heracles, echt cool!'

1

Waarom zit je in een rolstoel?

'Ik heb een spierziekte, Duchenne. Ik moet altijd veel oefenen voor mijn spierkracht. Maar in de zomer heb ik mijn been gebroken en kon ik niet meer oefenen. Nu zit ik dus in een rolstoel. Het is een hele mooie met lichtjes. En hij kan ook elektrisch, dan ga ik supersnel. Maar het liefst zou ik weer kunnen lopen.'

2

Wat vind je leuk om te doen?

'Gamen op de iPad vind ik heel leuk. Dat doe ik online met andere kinderen. Meestal doe ik Roblox, daar kun je allemaal soorten spelletjes doen. En rolstoelvoetbal is heel leuk. Dat doe ik op vrijdag in Almelo, bij Heracles. Ik heb een speciale rolstoel met een frame ervoor, daar kun je mee schieten. We hebben een keer getraind met de profs van Heracles, dat was echt cool!'

3

Wat kan er beter in jouw buurt?

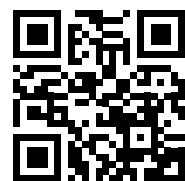
'Ik vind het jammer dat ik niet mee kan naar het speeltuintje met mijn vriendjes. Soms zijn we samen aan het spelen en dan rennen ze ineens weg, naar het speeltuintje. Maar daar is niks voor een rolstoel. Het zijn allemaal dingen om te klimmen en er ligt zand op de grond. Om het trapveldje staat een laag hek, daar kan ik niet op. Dan denk ik: waarom kan ik niet gewoon meedoen? Daar word ik verdrietig van. Als er ook leuke dingen voor de rolstoel waren, zou ik wel mee kunnen spelen.'

Jij bent 'm!

Wat begint bij de collectebus van Pien, brengt veel speelplezier bij Jaimy: **ook de kleinste gift maakt een groot verschil.**

Word ook collecte-vrijwilliger

Wil je ook iets doen? Je bent van harte welkom als organisator of collectant in één van onze collecteteams. Deze vind je door heel Nederland, dus ook bij jou in de buurt. gehandicaptekind.nl/collecte

'De speeltuin wordt nu volop gebruikt, door alle kinderen uit de buurt!'

Pien

'Ik collecteer voor Stichting het Gehandicapte Kind omdat ik het belangrijk vind dat iedereen mee kan doen. Helaas is dat vaak nog niet het geval. Kinderen met een beperking staan met 1-0 achter. Ze hebben al zoveel energie nodig om überhaupt mee kunnen draaien in de maatschappij: elk obstakel dat we voor ze kunnen wegnemen is pure winst! Als moeder van een jonge meid met een beperking heb ik het zelf meegemaakt. Het enige wat zij als kind wilde was meedoen, maar in de speeltuin spelen was altijd ingewikkeld.

Door te collecteren help ik mee aan de missie van de stichting om in elke Nederlandse gemeente in ieder geval één toegankelijke speelplek te realiseren. Een prachtig doel!'

Cerunne

'Mede dankzij de giften aan onze collectanten maken we nog meer speeltuinen toegankelijk,' zegt Cerunne Bouts, Programmamanager Samen Spelen bij Stichting het Gehandicapte Kind. 'Speeltuinverenigingen kunnen een beroep doen op het SamenSpeelFonds als zij hun speelplekken willen aanpassen voor kinderen met een handicap. Het fonds biedt financiële hulp, maar ook praktische informatie voor aanvragers. Daarnaast is er het SamenSpeelNetwerk. Dit netwerk bestaat uit ruim 90 partijen door heel Nederland die er voor zorgen dat kinderen met en zonder handicap samen kunnen spelen. Zo delen we belangrijke kennis en hoeven we het wiel niet telkens opnieuw uit te vinden. Daardoor zijn er nu al 185 gemeenten (van de 342) met minimaal één samenspeelplek waar kinderen met en zonder beperking samen kunnen spelen.'

Jaimy

'Jaimy kon eigenlijk nooit samen met zijn broertjes spelen,' vertelt zijn moeder, Kristel. 'De speeltuinen waar zij graag heen gingen waren te vermoeiend: Jaimy raakte er snel overprikkeld. In het nieuwe Speleiland dat de gemeente Culemborg ontwikkeld heeft, komt hij helemaal tot bloei. In de kuipschommel kan hij bijvoorbeeld echt ontspannen, omdat hij er zijn evenwicht niet in hoeft te bewaren. Daardoor houdt hij energie over om zelf de helling van het klimtoestel op, en van de glijbaan af te gaan. Hij ervaart vrijheid en zelfstandigheid omdat hij nu mee kan doen met zijn avontuurlijke broertjes, dat is prachtig om te zien!'

Heleen, Wijkmanager gemeente Culemborg

'We wilden in de gemeente een ontmoetingsplek maken, waar alle kinderen kunnen samenkomen om te spelen. Dat werd het Speleiland. Voor het Speleiland hebben we samen met

de kinderen uit de buurt gekeken naar wat zij belangrijk vonden in een speeltuin. Ook de kinderen met een beperking. Ons droomontwerp was prachtig, maar we hadden niet genoeg geld om dit te realiseren. Toen werd ik gewezen op het SamenSpeelFonds. Zij hebben ons enorm geholpen, niet alleen met geld, maar ook met praktische kennis over inclusief spelen. Ons droomontwerp werd nóg beter, en de speeltuin wordt nu volop gebruikt, door alle kinderen uit de buurt! ●

Uit de schaduw en in de spotlight

Dankzij donateurs, vrijwilligers en partners hebben we in 75 jaar veel kunnen betekenen voor kinderen met een handicap. Eerst met basisbehoeften zoals onderdak en onderwijs. Later door hen te helpen met spelen, leren en sporten samen met andere kinderen. Zodat ze vrienden kunnen maken en erbij horen. Namens alle kinderen: dank je wel! Wij gaan door met ons werk, tot geen enkel kind meer aan de zijlijn staat.

Sportheelden Hannie Termeulen, Abe Lenstra en Fanny Blankers-Koen presenteren NSGK-postzegels

1950-1960

Vanaf de start is ons werk alleen mogelijk dankzij donateurs. De eerste tien jaar staan in het teken van fondsenwervende acties. Bekende Nederlanders helpen mee. Zo organiseert het komische duo Snip & Snap een benefiet-revue en worden er speciale **NSGK-postzegels uitgebracht met Nederlandse sporthelden**. Ook helpt het publiek mee door te geven aan collectes, deel te nemen aan loterijen en door speciale actiezeep en -chocolade te kopen.

1950

Oprichting van de Nederlandse Stichting voor het Gebrekkige Kind (NSGK), met als doel: huisvesting, revalidatie en onderwijs voor kinderen met een handicap. Voor hen is weinig geregeld in die tijd, terwijl bijvoorbeeld 'kinderverlamming' nog veel voorkomt. Vaak zitten ze noodgedwongen thuis.

1963

Opening van het eerste tehuis in Utrecht, waar kinderen met een handicap wonen, revalideren en onderwijs volgen in de Mytyschool ernaast. Over meedoen in de samenleving wordt nog niet zo nagedacht. Dat verandert bij het tweede tehuis in Roosendaal: dit komt in een woonwijk, zodat kinderen niet meer geïsoleerd opgroeien. Daarna volgen nog tehuizen in Zwolle en Abcoude.

Hoog bezoek: koningin Juliana in ons tehuis in Utrecht

1976

Het woord 'gebrekkige' wordt steeds meer als kwetsend ervaren; de naam verandert in **Nederlandse Stichting voor het Gehandicapte Kind**. De verkoop van wenskaarten is in die tijd een belangrijke bron van inkomsten, en steeds meer particuliere donateurs steunen ons met een gift.

Het logo is geïnspireerd door een sprookje over een magische blauwe vogel die zieke kinderen kan genezen

Vanaf 1980

Nu aan de basisbehoeften is voldaan, komt er ruimte voor initiatieven als schoolreisjes, speelplekken, vakanties, maneges en werkervaringsplaatsen. Dat kinderen en jongeren met een handicap kunnen **deelnemen aan de samenleving**, wordt een steeds belangrijker doel.

Wigwam vakanties – ze bestaan nog steeds!

Tv-presentator Jochem van Gelder is ambassadeur

2002

In de eerste **huis-aan-huis-collecte** gaan enkele honderden vrijwilligers op pad voor kinderen met een handicap. Tegenwoordig zetten jaarlijks zo'n 7.500 collectanten zich in en halen zij ruim 1,1 miljoen euro op.

Een kind met een handicap kan meer met uw hulp...

Nu

Waar maken kinderen vrienden voor het leven? In de speeltuin, op de sportclub en op school. Daarom worden Samen Spelen, Samen Leren en Samen Sporten de pijlers onder ons werk. Dankzij toegankelijke speeltuinen, Samen naar School klassen en inclusieve sportclubs kunnen **kinderen met en zonder handicap samen opgroeien.**

Een aantal successen van de afgelopen jaren!

66

Samen naar Schoolklassen

18

Inclusieve ijsbanen

9

Inclusieve dansscholen

60

Inclusieve atletiekverenigingen

185

Gemeenten met toegankelijke speelplek(ken)

Ben je benieuwd naar de resultaten van morgen?

Meld je aan voor de nieuwsbrief via gehandicaptekind.nl/nieuwsbrief

3 vragen aan...

Kimberly Alkemade

'Queen of Blades' Kimberly Alkemade verloor op achtjarige leeftijd haar been door een busongeluk, onderweg naar vakantie met het hele gezin. Haar moeder kwam daarbij om het leven. Afgelopen zomer was ze met haar vader en broers terug in Frankrijk waar ze Paralympisch kampioen werd op de 200 meter.

1

Hoe ging jij als kind om met uitdagingen rondom je handicap?

'Ik verloor mijn been toen ik acht was. Als schoolkind wilde ik eigenlijk zoveel mogelijk meedoen met de rest. Alleen merkte ik dat ik anders was, bijvoorbeeld bij zwemfeestjes. In die tijd had ik nog geen speciale prothese. Dus ik ging niet mee, of ik kwam alleen 's avonds, bij het eten. Dat is geen fijn gevoel: alsof je er niet helemaal bij hoort. Dan word je geconfronteerd met je handicap. Als de meerderheid geen beperking heeft, wordt over dat soort dingen niet nagedacht. En dat begrijp ik ook.'

2

Wat heeft sport voor jou betekend?

'Zesentwintig jaar geleden gebeurde het ongeluk, onderweg naar vakantie in Frankrijk. Mama kwam om het leven en ik raakte zwaargewond. Het was een kwestie van leven of dood. Ze hebben besloten om mij naar het dichtstbijzijnde Franse ziekenhuis te brengen, wat ook mijn leven heeft gered. Het was een traumatische nachtmerrie. Maar afgelopen zomer stond ik weer in Frankrijk, in het Stade de France. Mijn vader en broers zaten op de tribune. We hebben allemaal in die bus gezeten, dus de associaties met Frankrijk waren niet heel positief. Maar er zaten zoveel Fransen in het stadion die allemaal juichten, die hun vlag naar de Nederlandse vlag hadden omgedraaid. De lucht kleurde oranje en ik voelde dat mijn moeder er ook bij was. Dat was een fantastisch moment. Door het ongeluk verloor ik eigenlijk alles. Ik voelde me compleet machteloos. En jaren later stond ik op het podium. Ik voelde me zo machtig. Dat is wat sport doet: je krijgt weer grip op je leven. Je voelt je weer fit en sterk. Dat gun ik ieder kind met een handicap.'

3

Welk advies zou je willen geven aan kinderen met een handicap?

'Vraag om hulp! Dat heb ik niet genoeg gedaan, ik wilde niet lastig gevonden worden. Vraag: wie kan mij helpen, zodat ik toch mee kan doen? Denk vooral niet: laat maar. Blijf niet met het gevoel zitten dat jij beperkt bent. Er zijn genoeg mensen die je willen helpen en iets voor je kunnen betekenen!'

'Het is zo belangrijk dat we onze kinderen op een beschaaftde liefdevolle plek kunnen verzorgen!'

'Dat is super! Een rolstoeltoilet is voor ons een drama, dus dit is fantastisch!'

'Ik werk met kinderen met een lichamelijke beperking. Een dagje uit is bijna niet te regelen. Hopelijk gaan er meer parken etc. hier een voorbeeld aan nemen!'

Hoge nood

Morris (14) is niet zindelijk vanwege zijn beperking en moet vaak op de vieze vloer van het invalidentoilet verschoond worden. Zijn moeder Femke deelde haar verhaal, en werd bedolven onder de reacties...

V

veel mensen wisten niet dat een gezinsuitje voor ons vaak uitloopt op een drama. Eerst deelde ik dit niet met de buitenwereld. Het was 'ons ding'. De beperking van Morris is niks om je voor te schamen, maar toch verdoezel je het.

Onbezorgd op pad

Door de opening van Changing Places Toiletten in Nederland is dat veranderd. Nu kan ik Morris op een veilige, hygiënische manier verschonen. Zo kunnen wij óók onbezorgd op pad, met het hele gezin. Ik vind het belangrijk om dat te delen, zodat er nog meer Changing Places Toiletten komen. Ik vind het mooi dat mensen zeggen: ik loop hier ook tegenaan. Maar het laat ook zien dat we nog veel harder kunnen roepen dat er een oplossing moet komen. We zijn goed op weg, maar er is nog werk aan de winkel! ●

Christelle Bouman, relatiemanager:

'Een Changing Places Toilet is een liggende voorziening waar grote kinderen en volwassenen verzorgd kunnen worden. Dankzij de deelnemers van de VriendenLoterij zijn er al twee geopend: in Safaripark Beekse Bergen en in Paleis Het Loo. Vóór 2030 moeten dertig hotspots in Nederland deze toiletten hebben. Maar we willen ook met de rest van het land aan de slag, zodat alle kinderen onbezorgd een dagje uit kunnen. Want samen beleven doe je pas als je gezin compleet is!' ●

Samen schaatsen?

Niets bijzonders!

De bevlogen schaatstrainer **Rianne Olijerhoek** geeft les aan kinderen mét en zonder beperking op de Vechtsebanen in Utrecht. Dankzij schaatsframes genieten alle kinderen samen van het ijs. "IJspret is voor iedereen!"

Inge Vos, Programmamanager Samen Sporten: 'In 2022 werd het schaatsframe in Nederland geïntroduceerd, mede dankzij onze donateurs. Inmiddels bieden 18 schaatsbanen inclusieve lessen aan. Toch zie je dat kinderen vaak apart sporten. Rianne laat zien hoe het wél kan.' ●

Toen ik werd gevraagd voor de inclusieve schaatsles, was ik meteen enthousiast en vooral nieuwsgierig. Tijdens de Samen Schaatsen Elfsteden-toer zag ik hoe kinderen met en zonder handicap samen genoten. Toen dacht ik: "Oh, dat gaat me lukken. Kom maar op!"

Oefenen op niveau

'Nu heb ik een groep van tien kinderen, waarvan er twee met een frame schaatsen. Dat gaat hartstikke goed. Ik pas de oefeningen aan naar het niveau van het kind, zoals altijd. En ik benoem het net even anders: 'tik de grond aan' wordt 'maak je zo klein mogelijk'. Ook hoeven de oefeningen niet voor ieder kind hetzelfde doel te dienen. Wat voor de één zijn techniek verbetert, kan voor een kind met frame bijdragen aan de coördinatie.'

De normaalste zaak van de wereld

'Ik zeg altijd: de één heeft noren, de ander ijshockey-schaatsen, weer een ander heeft een frame. En ik maak nooit onderscheid tussen de kinderen met en zonder frame. Maar bijvoorbeeld wél in schaats-niveau. Zo is het voor de kids de normaalste zaak van de wereld dat ze inclusief schaatsen – zowel voor de kinderen mét als zonder handicap. Voor de ouders is het een ander verhaal! Die ervaren het als héél bijzonder, dat ze eindelijk hun kind tegelijk met de broertjes of zusjes naar een sport kunnen brengen.'

Toegankelijk sporten

'Sporten brengt mij zoveel plezier, maar het is nog niet zo toegankelijk als het zou kunnen zijn. Tegen alle schaatstrainers zou ik willen zeggen: ga er open in en gebruik je creativiteit, net zoals je dat in je andere schaatslessen doet. IJspret is voor iedereen!' ●

'Om de stem te zijn van kinderen met een handicap vond ik een super-toffe uitdaging'

Dit is mijn plek

Ik zie ze nog. De starende blikken van mijn leeftijdsgenootjes op straat, de open mondjes. De vraag aan hun ouders: 'Wat heeft hij?' – alsof ik ze niet zou begrijpen. Want ik zat in een rolstoel. Ik vond het spannend om als kind buiten te komen: altijd viel ik op. Kinderen wisten niet hoe ze met me om moesten gaan. Ik was anders. Dat maakte me verlegen. En sociale contacten maken vond ik lastig.

Toch hoefde ik geen twee keer na te denken toen ik in 2018 werd gevraagd om de eerste kinderambassadeur van Stichting het Gehandicapte Kind te worden. Als reporter van The Voice Kids had ik al wat ervaring op het podium. Om de stem te zijn van kinderen met een handicap vond ik een supertoffe uitdaging.

Toen ik als ambassadeur een Samen naar School-klas bezocht, was ik blij verrast. Hier was het speciaal onderwijs onderdeel van een reguliere school. De kinderen met een handicap op het schoolplein vielen niet op, zoals ik op straat. En de kinderen zonder beperking betrokken de kinderen van de Samen naar School-klas bij hun spelletjes. Ze leerden op een vol-slagen natuurlijke manier om met kinderen die anders zijn om te gaan. Wat een droom!

Van de projecten en de evenementen die ik bezocht maakte ik filmpjes, samen met een creatief superteam. Daardoor wist ik: ik wil iets met tv gaan doen.

Inmiddels zit ik in het vierde jaar van Het Mediacollege in Amsterdam. Het was de eerste school die tegen me zei: hoe kunnen wij ervoor zorgen dat jij hier kunt komen? Soms betekent dat dat ik hulp krijg, of meer tijd voor een opdracht. Ze denken met me mee. Dat geeft me vertrouwen dat er veel meer mogelijk is dan in eerste instantie het geval lijkt. En dat ik mijn droom kan waarmaken: schrijven voor film en tv.

De eerste dag dat ik naar deze school kwam was ik super-zenuwachtig. Ik was bang voor starende blikken en open monden – net als vroeger. Vlak voordat mijn les begon, kwam er een ouderejaars op me af. Stoere blik, uitgesproken stijl. In mijn lijf voelde ik de spanning toenemen. Ik bereidde me voor op de welbekende vraag (ik zit immers in een rolstoel): 'Wat heb jij?'

Maar hij veegde een paarse haarlok weg en zei: 'Hey man. Tof dat je er bent.' Toen wist ik: dit is mijn plek. ●

Kinderen in de spotlight

Met haar runningframe rent **Keet** (8) net zo hard als ieder ander over de atletiekbaan.

A tletiekvereniging AV '47 speelt een belangrijke rol bij het ontmoeten van leeftijdsgenootjes voor Keet. 'Ik sport met andere kinderen,' vertelt Keet. 'We doen wedstrijdjes. En ik ren vaak rondjes met Madelief. Hard gaan vind ik leuk!' Keet is geboren met cerebrale parese. Het is vooral haar rechterhersen helft die niet goed functioneert, waardoor ze sleept met haar linkerbeen.

Sport betekent ergens bij horen

Voor kinderen met een handicap is het lang niet altijd vanzelfsprekend om andere kinderen uit hun buurt te ontmoeten. 'Keet zit op een leuke Mytyschool in Leiden,' vertelt haar moeder, Sissy. 'Ze gaat daar met de taxi naartoe. Daarom heeft ze geen leeftijdsgenootjes in de buurt om mee af te spreken. Ze komt pas om vier uur thuis van school en is dan heel moe. We gaan dan ook al bijna eten, dus tijd om af te spreken is er niet.'

Sporten is leuk, het maakt je sterker en geeft je het gevoel dat je ergens bij hoort. Dat de atletiekvereniging een runningframe aanschafte, was dan ook een uitkomst voor Keet: 'Nu heb ik ook een sport. En ik ga steeds harder. Mijn tijd was dit jaar supergoed!' ●

In de Samen naar School-klas van Stichting Paswijs leert de nieuwsgierige **Zhen** (12) zelfstandig te zijn.

M idden op het schoolplein van basisschool De Zwaluw staat Zhen. In haar hand heeft ze een ketting met glinsterende sterretjes, die ze door haar vingers laat glijden. Van een afstandje kijkt ze naar twee meisjes uit de middenbouw die giechelend aan de rekstok hangen en elkaar uitdagen om kunstjes te doen. Nieuwsgierig doet Zhen een stapje naar voren om beter te kunnen zien wat ze doen.

Van één- naar meerwoordzinnen

Zhen heeft autisme en een verstandelijke beperking. Op het kinderdagcentrum waar ze zat ontwikkelde ze zich niet, terwijl haar ouders wél mogelijkheden zagen. Nu zit Zhen sinds twee jaar in de Samen naar School-klas van Stichting PasWijs, met vijf klasgenootjes. De kinderen van het reguliere basisonderwijs en die van de Samen naar School-klas zien elkaar op het schoolplein, bij de gymles, of tijdens de reken- of taalles. De kinderen volgen onderwijs op het niveau dat hun ontwikkeling toelaat.

Door samen te leren gaat Zhens taalgebruik vooruit. Leerkracht Annemarije: 'We werken met Zhen aan haar zelfstandigheid. Toen ze in de klas kwam bestonden haar zinnen nog uit één woord. Nu vraagt ze: 'wil je me helpen?' Dat is prachtig om te zien!' ●

De strijdlustige **Signe** (10) zet zich als kinderambassadeur van de gemeente Arnhem in voor de rechten van kinderen met een handicap.

A ls kinderambassadeur VN-verdrag Handicap bij de gemeente denkt ze geregeld mee over de inrichting van toegankelijke speeltuinen. Signe: 'Nog lang niet alle speeltuinen zijn toegankelijk. Dat moet veranderen, omdat ik er ook wil spelen met mijn broertje en vriendinnen. Laatst mochten we onze ideale speeltuin bedenken. Toen had ik een boomhut bedacht waar ik met mijn rolstoel in kon.'

Iets veranderen voor de volgende Signe

'Kinderen met een beperking ontmoeten kinderen zonder beperking vaak al heel weinig,' legt wet- houder Inclusie Maurits van de Geijn van de gemeente Arnhem uit. 'Ook in speeltuinen worden kinderen met een beperking buitengesloten omdat het zand of de toestellen voor hen ontoegankelijk zijn. Arnhem wil dit aanpakken. Te beginnen door in alle 24 wijken minstens één inclusieve speeltuin te realiseren. En dat kan alleen door de ervaringen en wensen van deze kinderen daarbij te betrekken. Signe speelt daar als ambassadeur een belangrijke rol in.'

Signe is bezig met de toekomst voor andere kinderen zoals zij: 'Als alle speeltuinen toegankelijk zijn, ben ik er al te oud voor. Maar voor de volgende Signe wil ik iets veranderen.' ●

'Voor deze kinderen valt er nog veel te verbeteren in Nederland'

Marcel Ruesen, donateur: 'Eén van mijn beste vrienden heeft een kind met een handicap. Daardoor komt het toch ineens dichterbij. Dan zie je dat er voor deze kinderen nog veel te verbeteren valt in Nederland. Door te doneren draag ik mijn steentje bij, dat hoort bij mij. Ik vind het belangrijk om op die manier iets te kunnen betekenen voor de maatschappij.' ●

Op avontuur in de Beekse Bergen

Heb je alle verstopte poppetjes gevonden? Stuur je antwoord in via de QR-code of ga naar gehandicaptekind.nl/puzzel, daar vind je ook de actievoorwaarden. Wie weet ga jij binnenkort op avontuur in Safaripark Beekse Bergen! ●

Tip: als je er toch bent, vergeet dan niet het allereerste Changing Places Toilet van Nederland te bekijken!

Doe mee met de Mega Wandel Marathon!

Zaterdag 17 mei wordt een dag vol plezier, beweging en betekenis. Tijdens de Mega Wandel Marathon geniet je samen met familie en vrienden van prachtige routes rond Arnhem én steun je kinderen met een handicap. Met afstanden van 4, 10, 21 of 42 kilometer is er voor iedereen een uitdaging. Of je nu een ervaren wandelaar bent of gewoon wilt genieten, dit evenement biedt voor elk wat wils.

Schrijf je vandaag nog in Wandel mee voor een betere toekomst voor kinderen met een

handicap. Samen maken we er een onvergetelijke dag van! Ga voor meer informatie en aanmelden naar megawandelmarathon.nl ●

© 2025

Buutvrij! is een uitgave van Stichting het Gehandicapte Kind
Bladconcept Schrijf-Schrijf, Utrecht
Redactie Stichting het Gehandicapte Kind, Amsterdam
Art directie en vormgeving Autobahn, Haarlem en Rotterdam
Fotografie Emmily B. Photography, Bertil van Beek, Bram Busink, Richard van Herwaarden, Amanda Leurink, Arnaud Roelofs, Lieselot Ruesen, Masja Stolk, Stephan Tellier, Tess ten Voorde en RTV Oost
Productie en distributie Mailtraffic, Zwolle

Jouw steun is onmisbaar!

Een samenleving waarin kinderen met en zonder handicap samen opgroeien, door samen te spelen, leren en sporten. Dankzij jouw bijdrage worden jaarlijks honderden projecten mogelijk gemaakt.

Stichting het Gehandicapte Kind
 Wibautstraat 212-214
 1091 GS Amsterdam
 Tel. 020 679 1200
 IBAN: NL76 RABO 0334 4334 44
gehandicaptekind.nl
info@gehandicaptekind.nl

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd, gereproduceerd of anderszins gebruikt zonder expliciete toestemming van Stichting het Gehandicapte Kind. Stichting het Gehandicapte Kind aanvaardt geen verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor onvolledige of onjuiste informatie. Stichting het Gehandicapte Kind verzorgt minimaal drie keer per jaar uitgaven als deze om donateurs en belangstellenden te informeren. Dit keer in een speciale jubileumuitgave.

VRIENDEN LOTERIJ

'Geen vrienden hebben, is een groot gemis'

Het feit dat kinderen met een handicap vaker eenzaam zijn, is voor René de grootste drijfveer om Stichting het Gehandicapte Kind op te nemen in zijn testament.

René: 'Mijn vader zette zich vroeger als vrijwilliger in voor kinderen met een visuele beperking. Hij maakte 'puzzelritten' met de auto en dan konden er een paar kinderen mee. Ik wilde dat ook wel eens beleven en op een dag mocht ik mee. Eén jongetje is me bijgebleven: een vrolijk ventje van een jaar of tien dat bijna blind was. Hij was gek op auto's en praatte aan één stuk door. Zijn enthousiasme was aanstekelijk.

Weinig vriendjes

Ik heb een fijne, liefdevolle jeugd gehad. En ook financieel ontbrak het in ons gezin aan niets. Wel ken ik het gevoel van eenzaamheid. Ik was een stil jongetje, legde moeilijk contact en had weinig vriendjes. Ook had ik geen broer of zus om mee te spelen. Ik kan me goed voorstellen hoe eenzaam kinderen

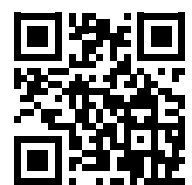
met een handicap zich vaak voelen doordat ze niet mee kunnen doen en buitengesloten worden. Hoe warm je thuis ook is, het ontbreken van vrienden is een groot gemis.

Fijne jeugd

Rond mijn dertigste ging ik nadenken over mijn testament. Ik wilde voor later alles goed regelen. De notaris liet me een lijst zien met goede doelen en zo ben ik gaan nadenken over nalaten aan een stichting die zich inzet voor kinderen met een handicap. Ik hoop dat mijn nalatenschap er aan bijdraagt dat beperkingen geen belemmering meer hoeven te zijn zodat kinderen met een handicap zich minder eenzaam zullen voelen. Ik wil dat zij later kunnen terugkijken op een fijne jeugd. Dat gun ik ieder kind.' ●

Ieder kind. Samen opgroeien.

Ook u kunt een toekomst creëren waarin geen kind met een handicap meer buitengesloten is. Vraag vrijblijvend de brochure aan: gehandicaptekind.nl/nalaten

Wie niet weg is is gezien

Bedankt!

Niets over ons, zonder ons! Onze kinderambassadeurs nemen volgende maand afscheid en geven het stokje door aan een nieuwe lichting. Wil je weten wie de nieuwe kinderambassadeurs worden? Volg dan onze socials!

Thomas 'Het kinderambassadeurschap vond ik geweldig. Ik heb heel veel geleerd en meer zelfvertrouwen gekregen. Ik heb veel plannen voor de toekomst: ik wil een eigen YouTube-kanaal opzetten en een podcast uitbrengen. Zo kan ik andere kinderen in de spotlight zetten. Ik denk dat er nog heel veel verhalen verteld kunnen worden door kinderen met een handicap. Daar moet naar geluisterd worden!'

Feline 'Als kinderambassadeur vond ik het allerleukste om bezoekers en gasten te interviewen op De Grote Samenspeeldag. Na mijn afscheid blijf ik me zeker weten inzetten voor kinderen met een handicap in de kinderraad van Stichting het Gehandicapte Kind. Want ik ben nog lang niet klaar! Kijk naar het VN-verdrag handicap: er is nog zoveel te winnen, juist voor jongeren.'

Vesper 'Als kinderambassadeur wilde ik mensen laten weten dat ze verder moeten kijken dan mijn rolstoel. Nu ga ik naar een reguliere middelbare school. Dat is best zwaar, maar ik vind het belangrijk. Ik wil straks studeren en werk vinden dat bij mij past, zodat ik zelfstandig kan zijn en mijn dromen waar kan maken. Met alle nieuwe hulpmiddelen die er komen moet dat lukken!'

Art 'Ik hoop dat iemand mijn missie wil voortzetten om op te komen voor kinderen waarbij je niet goed kan zien dat ze een handicap hebben. Zij lopen tegen andere uitdagingen aan dan kinderen met een fysieke beperking, die bijvoorbeeld in een rolstoel zitten. Tegen de nieuwe kinderambassadeurs wil ik zeggen: grijp je kans en volg je dromen. Sta voor wat je belangrijk vindt!'

